

Kunst. Forfalskning. Kopi

10. august – 8. oktober 1989

Med udstillingen "Kunst. Forfalskning. Kopi" ønskede museet at gøre opmærksom på problemerne omkring originalitetsbegrebet i kunsten. De er dels aktualiseret af de efterhånden svimlende priser, som god (og for den sags skyld mindre god) kunst opnår på verdensmarkedet, dels af den kendsgerning, at Nivaagaards Malerisamling for tiden nyder æren af at besidde den Rembrandt, som "dem på bjerget i Holland" betragtes som den eneste ægte i Danmark.

Forholdet mellem ægte og falsk eller original og kopi var tidligere meget mere flydende. Hverken kunstnere eller kunsthistorikere gjorde sig særlig klart, hvad begreberne dækkede. Gennem århundreder havde man kopieret og efterlignet så meget, at det ofte var svært at skelne mellem første- og andenudgaver. Falsknerne florerede dengang som i dag.

De blev først med etableringen af den kunsthistoriske disciplin i løbet af 1800-tallet, at man begyndte at få lidt mere hold på begreberne. Alene det svære problem at få skilt de større kunstnere fra deres elever og efterlignere, for ikke at tale om deres senere "skoler", krævede megen forskning.

Skønt man er blevet meget klogere, er der stadig langt igen. Dertil kommer, at falsknerier aldrig er til at undgå. Tænk blot på alle tiders største svindler, Han van Meegeren, der i 1930'erne fuppede selv de mest kyndige med sine kopier og efterligninger af 1600-tallets store hollandske mestre.

Udstillingen viser eksempler på ganske almindelige kopier, forfalskninger af de grovere slags samt de mange grænsetilfælde, hvor der fra begyndelsen er handlet uden ond tro.

Husk på at en forfalskning ikke behøver være andet end en kopi, som en ondsindet person giver falsk signatur.

I forbindelse med udstillingen blev bogen "Kunst og kunstforfalskning", udgivet af Forlaget Palle Fogtdal, solgt i museumsbutikken.